

Pars prima de vniuerso

similiter a prima virtute siue fortitudine siue potētia vt ē virtus et fortitudo et potētia et sp̄ p̄uidētia ipsius et p̄ut requirūt necessitates et utilitates recipientiū. Vñ in quibusdā sunt arma defensionis sicut i bob⁹ et vaccis appeti cornib⁹ q̄ p̄ illa se defendūt a lupis quedā vō sūt arma p̄tectiōis sic duricia cutis in ap̄is et cocodrillis licet et alie sint utilitates istorū. In alijs vō dētes et vngues ad impugnationē p̄iter et defensionē sunt. Sicut in vrsis et leonib⁹ et alijs aīa lib⁹ q̄ de p̄da siue rapina sua nutriunt. sic etiā de pulchritudinib⁹ dicendū videtur quā oēs descēdūt a p̄ma pulchritudine vt ē pulchritudo et bonitates a p̄ma bonitate vt ē bonitas. Sic sciētie vel sapientie a p̄ma sapientia vt ē sciētia et altitudines a p̄ma altitudine vt est altitudo et suauitates veri hoīs a p̄ma suauitate vt est suauitas. Causa autē in hoc ē quā omnia hec relucēt ad p̄mū inquantū talia sūt ad p̄mū inquantū tale quēle dētmiaui tibi. sic oīs v̄t⁹ ad ip̄s inquantū ē virt⁹ et oīs bonitas relucet ad ip̄m inquantū est bonitas et eodē mō currit res in alijs. Quia igit omne quod relucet ad ip̄m non relucet ad ip̄m nisi p̄ id quod cadit sup̄ ip̄m de irradiatiōe p̄mi. Manifestū ē quod omne quod ē potēs et omne quod ē bonū nō ē tale nisi p̄ illud quod cadit sup̄ ipsū de irradiatiōe p̄mi p̄ p̄dictas cōparationes oīs v̄t⁹ videt eē causa et declaratio sermōnū h̄mōi. Caue autē ne p̄ hoc intelligas diuersari p̄mū apud se v̄llo modoꝝ quē admodū et fons quātūcūq; multitudine vel diuersitate riuoꝝ apud se nō diuersat aut multiplicat. Sic nec p̄mū p̄pter multitudinē aut diuersitatē influentiarū q̄ ex ip̄o sūt. Caue autē itellige v̄bicūq; noīari creatorē audieris fontē et creaturas riuos vel flumina. Nō ei ē p̄p̄e riuos nisi aq̄ q̄ fluit i fonte vt ps fontis id ē aqua fontal⁹ et p̄pter hoc inueniret ex necessitate eius fluxus vel exitu aq̄ fontalis nisi ei alia daret. Remota ei iam a creatorē ē p̄ me ē p̄tibilitas nec sup̄ hoc ē tibi relicta dubitatio. Et ab vno et eodē calore ē imoliciō in cera et idu ratio i luto. Videt etiā quod ex eodē semine tā modico pueniūt fructus flores et folia frondes et cortices et etiā semen silē cum semen vnū et forte vnū simplex hoc ē vnus nature sit. In semine et hūano quod vni⁹ nature nō est videt appere maior multitudine maiorq; diuersitas i effectib⁹ suis hoc ē in eis q̄ ex ip̄o generat quoz ē tāta multitu-

do atq; varietas vt pili vngues caro ossa nerui cartilagine medulle et quattuor hūores radicales et ipsa substantia cerebri. Quāto forti⁹ igit a creatorē p̄ modū effectiōis p̄ imperiosissimū verbū ip̄i⁹ erit multitudo atq; diuersitas a deo deorsū ab ip̄o adeoq; discreta vt nec specie nec genere nec etiā p̄ dicamēto p̄mūicet. In hīs aut similitudinib⁹ attende lōgissime distantē dissimilitudinē. Semen ei licet fortissimā habeat virtutē opatiuā causa material⁹ est et p̄pter hoc corrūpitur i generatiōe eoz q̄ ex ip̄o fiunt hoc aut nō ē cause efficiētis nūq; p̄ se salz vt ipsa corrūpat ipsa opatiōe sua q̄ ē ei p̄p̄a et p̄ se. Nec moueat te exemplū fenicis quod posui quā ignis ille quē ip̄e succēdit est causa efficiēs corrūptiōis ip̄i⁹ ip̄e aut fenix nō ē causa p̄ se et p̄p̄e ignis illi⁹. Remisce re igit sublimitat⁹ ac supeminētie creatorē b̄ndicti imperiositatisq; verbū ip̄i⁹ d̄ quo plura audiisti in p̄ma parte tractat⁹ istū. Et videbis quā longe ē omnipotentissimā virtus ipsius et excellentia atq; magnificentia opationū ipsius ab alijs virtutibus et modis operationū ip̄arum. Reminiscere etiā quia nomē et intentionē cause efficiētis videt merito phylosophi extendisse vt exactā ac deputatam eiusdē rationē forsitan enim sic non congruit nisi p̄ime cause efficiētis que est creator benedictus

Uia vō similes illuminationes eis que supra posui h̄re videt omnia alia aīalia et quedā multo mīores minusq; nobiles. Quedā etiam maiores quē admodū vultures si verū est quod de eis multi fabulati quod p̄vident strages futuras ex plijs et p̄pter hoc p̄gregat i locis vbi future sūt strages h̄mōi tāq; p̄uideat i futura esca cadauoz hūanoꝝ et equoz. Appet tibi ex oibus hīs luminib⁹ luminositates sapientie creatoris penetrare atq; p̄tingere nō solū vsq; ad extrema aīaliū s; vsq; ad extrema seminū lumina q̄ cadūt sup̄ semina silia sūt artificijs vt dixit aristoteles. attende etiā quod lumina h̄mōi nō sunt tā sic artes aut artificia opandi s; sunt velut imperia creatoris q̄ necesse habēt implere ipsa semina. Nō em̄ ex libero arbitrio opant s; ex necessitate p̄ modū sc; fūient⁹ quod et aristoteles alij alibi generalit̄ dixit de natura sc; quā ipsa opat p̄ modū fūictis. Nemo aut dubitat quā semina nec alia nec alij opari possunt quē admodū i ip̄is ē impediri tā et adiuari possunt vt meli⁹ et citi⁹ operent